

NAGY ALMA ANNA

Szürke

*Fehérben feketét
Feketében fehérét.
Fáraszt egy gondolat.
Jobbat remélek?
Enyém a minden s én szeretem oly nagyon,
Rohanó éjben elvenni nem hagyom.
Hajnalban átkarol a tűz s nem éget
Melegen átölel s azt mondja: téged!*

Te...

*...Megcsaltál dérrel, hideg téllel.
Megcsallak széllal, napnak melegével.
Fák között várva
Csillogó selyemre, árva bánat,
Sárga lelkem fáradt.
Menedékem, zöld vidéken Te vagy, szép virág
Mikor bonyolult lelkemet bántja
A világ...*

NAGY ALMA ANNA, Nagyvárad, 18 éves és lusta, elfoglaltságai többnyire hangulat- és évszak-függőek. Tíz évig csellózott, nyolc évig zongorázott, de mindig dobolni szeretett volna. Jelenleg színházban dolgozik, de szeretne egyetemre menni, bár azt még nem tudja, mit tanulna szívesen.

(Nincs még cím)

*Mint mikor a szürke selyem vár
és mindig szívja a fejem,
a helyem ott s itt áll egy helyben
a helytelen jelen.
Szidlak s várlak, hívlak,
végig állsz s a végtelenbe szállsz
te mának füstös szenvedélye.*